

MATEJ

Rolníčky

Stála raz pri lese malá búdka
za rána vyšiel z nej na lúku
strapatý Matej a bez klobúka
pozeral do slnka cez ruku
Pod mostom potokom lístok pláva
zo sveta správa však nepríde,
Ďalej sa oplatí kludne spávať,
každý sa bez neho obíde.

Vstúpila do deja dobrá víla
zlákala Mateja kobásou
šiel za ňou kam len s ním zablúdila
raz ju však v dave ľudí prepásol.
Tak prišlo surové vytriezvenie,
svet sa mu nezmestil do dlaní,
ulice sú iba jednosmerné,
a ľudia poriadne naštvaní.

Kam sa nám stratili sladké casy?
Možno sa o chvíľu objavia.
Stíhame zahryznúť do klobásy,
najlepšia duchovná potrava.
Mávajte Matejom, kricte slávu,
vyveste súkno červené!
Oni to aj za nás hravo zvládnu,
a my si ešte chvíľu zdriemneme.